

Какъ са пази самъ!
Деня было, нощя,
Оставя своя кѣща.

Безъ да са бои
На стража си стои,
Ей, го горѣ той!
Но е готовъ за бой;

Дѣ го ѿ съзрѣлъ Османъ,
Че той са пази самъ!
Наумилъ да го убій
И цѣпътъ да пробій. —

Но будно око не спи
И турчинъ улови!
Въ гърды му щикъ заби
И кръвьта му исны.

Не ми са братко, смѣй
Че турчинъ не милѣй,
Че ходя голъ и босъ
По дългія си постъ.

Милата ни родина.

Красна весела градина
Отъ единъ до другій край;